

विचारसार र सूक्तिहरू

कसैको लागि कटु वचन भन्नु अन्याय हो, तर अश्रद्धेयलाई श्रद्धा गर्नु पनि अन्याय नै हो ।

-शरतचन्द्र

प्रकाशक	प्रतीक प्रकाशन समूह प्रा. लि. वीरगंज-११
प्रधान सम्पादक	जगदीशप्रसाद शर्मा
व्यवस्थापक/सम्पादक	विकाश शर्मा
सम्पादक	श्रुति नेपाल/ सङ्गवाहादूर श्रेष्ठ (प्रताप)
समाचार सम्पादक	आर. के. पटेल
बारा दिव्यष प्रतिनिधि	गम्भीरा साहनी
गुदकः	प्रतीक प्रकाशन समूह प्रा. लि. (अफसेट खापाखाना)
ठिम्बिति सिंगेमा हल रोड, श्रीपुर, वीरगंज-११ नेपाल, पोस्ट बक्स नं. ७८, फोन नं. ०९५-५२५१२८, ५३३०९४	
email:	prateekdaily@gmail.com
Website:	www.prateekdaily.com

पालिका अभिभावक बनोस्

अस्पताल चहार्दा चहार्दै रौतहट्टो गुजरा नगरपालिकाको एक किशोरीको ज्यान गयो । काठमाडौं बसेर मिर्गीलाको डायलोसिस गराउँदै आएकी उनी कोरोना महामारी र लकडाउनको कारण छाक टार्न र अस्पताल जानसमेत समस्या हुने भएकोले घर फर्किएको थिइन् । रौतहट्टकै एक स्वास्थ्य संस्थामा उपचारको प्रयास गरिएको उनलाई डायलोसिस गर्नेपर्ने देखिएपछि वीरगंज पठाएको भनाइ छ । साँझपछि नै वीरगंज ल्याइपुऱ्याइएकी किशोरीलाई विभिन्न तीनवटा अस्पताल चहार्दा चहार्दै रात पन्यो । आकस्मिक अवस्थाको बिरामी वीरगंज आइपुगेर पनि विभिन्न अस्पताल चहार्दा चहार्दै करीब ४ घण्टा बितेछ । अन्ततः एम्बुलेन्समा नै उनको प्राण गयो ।

यो नौलो तथा पहिलो घटना भने यो होइन । यसअद्य पनि धेरैजना बिरामीको यसैगरी ज्यान गद्दसकेको छ । तर त्यस्ता घटनाहरूमा औपचारिकताबाहेक कुनै कारबाई भएन । यस कारण घटना पुनरावृत्ति भइरहेको छ । पछिल्लो घटना केही फरक प्रकृतिको छ । डायलोसिस सेवा रहेको वीरगंज हेल्पकेयर अस्पतालले बिरामी आफ्नो अस्पतालमा नआएको र आएको भए सेवा दिन कुनै समस्या नरहेको प्रस्तु पारेको छ । कतिपय एम्बुलेन्स चालकले कमिशनको लागि बद्दमाशी गरेर अन्यत्र अस्पतालमा पुऱ्याउने गरेको अस्पतालको भनाइ छ । तर किशोरीका अभिभावकले भने भर्नाका लागि करीब ४५ मिनेट सो अस्पताल परिसरमा बिरामीसहितको एम्बुलेन्स राखेर प्रयास गरेको बताएका छन् । त्यसैगरी, नारायणी अस्पतालले सामान्य शय्यामा राखेर उपचार गराउन खोजदा बिरामीका आफन्तले आइसियू खोजेकाले अन्यत्र गएको भन्दै दोष आफन्तर्क थोपरेको छ । डायलोसिस सेवा नरहेको अस्पतालमा समेत बिरामी लिएर एम्बुलेन्स पुगेको देखिन्छ । रौतहट्टदेखि वीरगंजसम्म आउँदा कम्तीमा एक घण्टा अवधित भयो । यस अवधिमा डायलोसिस सेवा कहाँ छ/छैन । कुन अस्पतालमा बिरामी पुऱ्याउने भन्नेबारे बिरामी पक्षबाट समन्वय सम्पर्क गर्न नसकेको स्पष्ट छ । जसको निमित्त अभिभावकत्व गरिदिने कोही देखिएन ।

नागरिक सबै अस्पताल तथा स्वास्थ्य सेवाबारे जानकार हुँदैनन् । आफू बसेको एम्बुलेन्स जुन अस्पतालमा पुगेर अडिन्छ, त्यही उत्तरे सोझा नागरिक अझै धेरै छन् । चिकित्सकलाई भगवान् सम्भन्ने उनीहरू अस्पतालमा पुगेपछि उपचार भइहालछ भन्ने सोचाइमा हुन्छन् । तर यहाँ बिरामीको उपचारमा मात्रै होइन, लाशमा पनि कमिशनको खेल भइरहेको हुन्छ । यस्ता कार्य तबसम्म हुन्छ, जबसम्म समाज र सरकारले यस्ता विकृतिहरूमा मौन स्वीकृति दिइरहन्छ । हिजोका दिनमा केन्द्रिकृत सत्ता नागरिकको झुण्डीसम्म पुग न सकेन भनेर आजको सङ्घीय प्रणाली र तीन तहको सरकार स्थापना गरिएको हो । आफ्नो पालिकाभित्रका नागरिकको कानूनसम्मत हक, अधिकार, सेवा, सुविधा प्राप्ति, उपभोग र संरक्षण स्थानीय सरकारको दायित्व हो । पालिकाभित्रका दीर्घरोगी एवं महामारीको अवस्थाबाटे पालिकासँग यकीन तथ्याङ्क हुनुपर्छ र लकडाउन, कफ्यूलगायतका अवस्थामा उनीहरूको उपचारको समन्वयसमेत पालिकाले गर्नुपर्छ । किशोरी मृत्यु प्रकरणमा सम्बन्धित पालिकाले छानबीनको लागि सम्बन्धित निकायमा जाहेरी दिनपर्ने हो । बोषीलाई कडा कारबाई गर्न हरेक पालिकाले जिम्मेवारीका साथ अभिभावकत्व निर्वाह गरे मात्रै यस किसिमको घटना न्यूनीकरण सम्भव छ ।

सङ्घीयता नेपालको लागि आर्थिक बोझ

नेपालमा ल्याइएको सङ्घीयताले यो मुलुकको आर्थिक विकासमा के कति योगदान पुऱ्यायो ? सङ्घीयताको कारणले तै नेपालको कुल गार्हस्थ्य उत्पादन कति प्रतिशतले उकालो लायो ?

सङ्घीयताको कारण नेपालीहरूको क्रयशक्ति कति प्रतिशतले वृद्धि भयो ? महँगी कति प्रतिशतले तल झाड्यो ? निर्यात कति प्रतिशतले बढ्दो ? नेपालले सङ्घीयतामा प्रवेश गरेपछि देशमा रोजगार स्तर के कति प्रतिशतले माथि उक्यो ? नेपाली युवा बाध्य भएर, परिवार, समाज, देश छाडेर परदेश जानुपर्ने स्थितिमा सुधार आयो कि आएन ? सङ्घीयताले नै पालको औद्योगिक एवं व्यापारिक विकासमा के कति योगदान पुऱ्यायो ? सङ्घीयता-सम्बन्धीय स्थान प्रश्न सोधने यो उपयुक्त बेला हो । नेपालले अहिले सङ्घीयताको अभ्यास गरिरहेको छ । यो कारणले पनि यी प्रश्न अति सान्दर्भिक हुन पुगेका छन् ।

सङ्घीयता आर्थिक विकासका लागि ल्याइएको हो भने यस किसिमका प्रश्नहरू हरेक नेपालीले सोधन पाउनुपर्छ । सङ्घीयता ल्याउन जुन्जुन राजनीतिक दल र ती दलका नेताहरूले सक्रिय भूमिका खेलेका थिए वा जसको दबावमा नेपालमा सङ्घीयता भित्रिएको थियो उनीहरूसँग प्रत्येक नेपालीले यी प्रश्न सोधन पाउने अधिकार राख्दछ र सोधनु पनि पर्छ । हरेक नेपालीले आआफ्नो जनप्रतिनिधि (जसले सङ्घीयताको वकालत गरेको थियो) सँग यी प्रश्न सोधनुपर्ने राष्ट्रिय जिम्मेवारी हुन आएको छ ।

आउनुहोस, अब सङ्घीयताको अवधारणा कसले र किन लायो ? के फाइदाका लागि ल्यायो त्यसबारे चर्चा गरौ ।

सङ्घीयता यथार्थमा तत्कालीन सङ्घर्षर्त नेतृपाल नेपाली राजनीतिमा अवधारणा कसले र किन लायो ? के फाइदाका लागि ल्यायो । उसको सङ्घीयताको माग थियो । उसको सङ्घीयताको लागि थियो । नेपाललाई जातजातिको आधारमा विभाजन गरेर, सबै विभाजित जात जातिको साधा शान्तु तत्कालीन सरकार वा राज्यलाई पारेर, आफू शक्तिशाली भई राज्यलाई कमजोर पारेर आफ्ने प्रारम्भ गरेको अति रक्तपातपूर्ण सङ्घर्षमा सफल हुने उद्देश्यका साथ माओवादीले सङ्घीयताको नारा त्यस समय घन्याएको थियो । गरीब जनादिको दिन दिने उसको उत्तराधारी र तिराश युवालाई, मूलुकमा राज्यलाई सङ्घीयता आएमा गरीबी समात हुने सपना देखाएको थियो । सङ्घीयताको नारा माओवादीका लागि विदेशिनुपर्ने बाध्यात्मक अवस्था सृजना भएको छ ।

मधेसी नेताहरूले यो स्थितिमा राजनीतिभन्दा मधेसको आर्थिक विकासमा कुनै पनि किसिमको आर्थिक विकासमा जोड दिन आवश्यक छ ।

उहिले, पहाडको तुलनामा मधेस सम्पन्न थियो । रोजगार नपाएर मधेसका युवा भारत लाने विवशता थिएन । पहाडका युवालाई रोजगारका लागि विदेशिन बाध्य भए । मधेसमा रोजगारको रास्तो अवसर भएको भए यी युवा के विदेश जाने रहर कसलाई हुन्छ ?

उहिले, पहाडको तुलनामा मधेस सम्पन्न थियो । रोजगार नपाएर मधेसका युवा भारत लाने विवशता थिएन । पहाडका युवालाई रोजगारका लागि भारत लाने बाध्यता थियो । यो कारणले पनि पहाडका धेरै युवा भारतमा गई सदृशीयताको जारी खान्थे ।

तराईलाई नेपालको अन्न भण्डार भन्ने गरिन्थ्यो । तराईबाट ठूलो रकम खर्च भइरहेको छ । यो खर्च बचत हुने सके बचत भएको रकमलाई प्रान्त वा प्रदेशको विकासमा खर्च गर्न सकिन्त । अर्को तिर प्रदेशका यी पदाधिकारीहरूले आपानो प्रदेशको विदेश जाने रहर कसलाई हुन्छ ?

पहाडको तुलनामा सङ्घीयताको धेरैको देखिएको छैन । यिनीहरूले उद्योगिकरण वा व्यापारिक विकासको कुनै नौलो अवधारणा ल्याएको देखिएको छैन । उल्टो सत्ता समीकरणमा लिप्त भएको देखिएको छ ।

सङ्घीयतामा सङ्घ वा प्रान्तहरूले प्रान्तका विभिन्न धेरैकरणमा हुने खर्चका लागि बाहिराईलाई सामान्य स्थानीय सरकारलाई सामान्य खर्चका लागि विदेशिनुपर्ने बाध्यात्मक अवस्था सृजना भएको छ ।

यो जटिल परिस्थितिमा हामीले सोच्नुपर्ने बेला आएको छ, प्रश्न गर्न बेला भएको छ । सङ्घीयता जनताको आर्थिक विकासको लागि हो कि नेताहरूलाई चुनावमा विजयी गराइदिनका लागि ? सङ्घीयता देशलाई धनी बनाउन अभ्यास गरिने हो कि गरीब बनाउन ?

निर्कर्षमा- हामीले आत्मा साक्षी राखी प्रश्न गर्नु परेको छ । यो प्रश्न हो- नेपालमा सङ्घीयता जनताको आर्थिक विकासको लागि हो कि नेताहरूलाई चुनावमा विजयी गराइदिनका लागि ? सङ्घीयता देशलाई धनी बनाउन अभ्यास गरिने हो कि नेताहरूले भएको आएको हो ?

मधेसीहरूको हकहितको बेवास्ता गरे । केवल सत्तारोहणलाई आफुनो मूल राजनीतिक एजेन्डा बनाए । मधेसको आर्थिक विकास यी नेताहरूको राजनीतिक एजेन्डा क

अन्तर्राष्ट्रीय समाचार

भारतमा कोभिड-१९ को सङ्क्रमण दर घट्दै

नयाँ दिल्ली, १३ जेठ /एनआई

कोरोना भाइरस महामारीको दोसो लहरका कारण सङ्क्रमण परेको भारतमा पछिला केही दिनदेखि सङ्क्रमण दरमा कमी आएको छ। भारतमा हाल कोभिड-१९ का २४ लाख ९९ हजार ००७ व्यक्ति सक्रिय सङ्क्रमित अवस्थामा छन्। विगत २४ घण्टामा ७५ हजार ६८४ व्यक्ति कोभिडबाट सङ्क्रमणमुक्त भएका केन्द्रीय स्वास्थ्य तथा परिवार कल्याण मन्त्रालयले बिहीवार जनाएको छ। भारतमा गत मे १० मा सक्रिय सङ्क्रमितको सङ्ख्या उच्च बिन्दुमा पुगेको थिए।

तर दैनिक मृत्युदरमा सोचेजस्ति कमी आएको छैन। मन्त्रालयले बिहीवार सावर्जनिक गरेको विवरणमा २४ घण्टाको अवधिमा ३ हजार ८४७ जनाको कोभिड-१९ सङ्क्रमणबाट मृत्यु भएको उल्लेख छ। योसहित भारतमा हालसम्म कोभिड-१९ को सङ्क्रमणबाट ३ लाख ५५ हजार २३८ जनाको ज्यान गएको छ।

पछिलो २४ घण्टामा २ लाख ११ हजार २९८ जनामा थप व्यक्तिमा कोरोना सङ्क्रमण भएसँग देशभर हालसम्म कुल २ करोड ७३ लाख ६९ हजार व्यक्ति कोरोना सङ्क्रमित भएको छन्। साथै, भारतीय स्वास्थ्य अनुसन्धान परिषद्का अनुसार ३३ करोड ६९ लाख ६९ हजार भन्दा बढी नमूना परीक्षण गरिएको छ। साथै, भारतीय स्वास्थ्य अनुसन्धान परिषद्का अनुसार २३ करोड २६ लाख भन्दा बढी डोज खोप लगाइएको छ। रासस औलमिकका प्रतिनिधिलाई खोप टोकियो

टोकियो/सिन्हवा
टोकियो औलमिकमा सहभागी हुने जापानी प्रतिनिधिहरूलाई अर्को हप्तादेखि कोरोनाविरुद्ध खोप लगाइन्दै भएको जापान

सरकारले जानकारी दिएको छ। पनि जापानमा अहिलेसम्म जम्मा दुई प्रतिशत नागरिकलाई मात्र खोप दिइएको

नयाँ दिल्लीको कोभिड अस्पतालको आकस्मिक कक्षमा भर्ता भई अक्सिजन लिहरहेका व्यक्ति कोरोना सङ्क्रमित व्यक्तिको सम्पर्कमा आएको कुराबारे भूट बोल्दछन्। फोटो : ऐनेसी

गरेको घोषणा अनुसार जापानको राजधानी टोकियोमा जुलाई २३ देखि अगस्ट ८ तरिखसम्म ओलमिक खेलमा सहभागी हुनुपर्ने ती प्रतिनिधि एवं खेलाडीहरूलाई जून १ तारिखदेखि खोप लगाउन शुरू गरिने जानकारी दिएको छ।

जापानको ओलमिक कमिटीले मङ्गलवारदेखि ती प्रतिनिधिहरूलाई खोप लगाइने भएको हो। ओलमिकमा जापानका एक हजार ६०० एथलेटिक्स खेलाडी, सरकारी अधिकारी र मन्त्रालयका अनुसार जालसम्म भारतमा कुल २० करोड २६ लाख भन्दा बढी डोज खोप लगाइएको छ। रासस

कोभिड-१९ का नयाँ स्वरूप (भेरियन्ट)मा यस खोपले काम गर्न सक्छ वा सबैदै भन्ने पनि अध्ययन गरिनेछ। रासस

जापान सरकारले यहाँका तारिकालाई खोप लगाइरहेको छ। तर

व्यापार प्रतिनिधिबीच पाँच महीनापछि वार्ता

बेहुजिंड, १३ जेठ/एपी

संयुक्त राज्य अमेरिकाका राष्ट्रपति जो बाइडेनले प्रशासन सम्हालेयता अमेरिकी र चिनियाँ व्यापार प्रतिनिधिहरूबीच बिहीवार पहिलोपटक टेलिफोनमा

खोप दिने बताइएको छ। ती प्रतिनिधिहरूलाई अमेरिकाको खोप निर्माता कम्पनी फाइजर आइएनसीले खोप दिने जानाएको छ।

जापान सरकारले यहाँका तारिकालाई खोप लगाइरहेको छ। तर

प्रावधानमा रहेका गतिरोध सुलाईउनेतरफ कहिले वार्ता प्रक्रिया शुरू हुन्छ भन्ने कुनै सङ्केत दिएका छैनन्।

अमेरिकी व्यापार प्रतिनिधि क्याथरिन टाइसे व्यापार सम्बन्धारे 'आन्तरिक समीक्षा' अझै जारी रहेको उनको कार्यालयले जनाएको छ। चीनको वाणिज्य मन्त्रालयले चिनियाँ व्यापार प्रतिनिधि एवं उपचानमन्ती लिउ हेले समान चासोका विविध विषय उठाएको बताइएको छ, तर विस्तृत विवरण भन्ने दिएको छैन। रासस

दुई देशबीच व्यापार अवरोध हटाउन निकै महत्वपूर्ण मानिएको यस टेलिफोन वार्तामा तत्काल खासै प्रगति नभए पनि वार्ता प्रक्रिया भन्ने शुरू भएको छ।

वार्तामा सहभागी दुवै पक्षले करका

प्रदेश सरकार

प्रदेश नं २

भूमि व्यवस्था, कृषि तथा सहकारी मन्त्रालय

कृषि विकास निवेदनशालय

कृषि ज्ञान केन्द्र, पर्सा, वीरगंज

सूची दर्ता गर्नेबारे सूचना

प्रथमपटक प्रकाशित सूचना मिति २०७८/०२/१४ गते

यस कृषि ज्ञान केन्द्र, पर्सामा कृषि प्रयोगशाला सञ्चालनको लागि आवश्यक पर्ने सामग्रीहरू क्याटलग विधिबाट खरीद गर्नुपर्ने भएकोले सार्वजनिक खरीद नियमाबली २०६४ को नियम ३१ (ख) ब्रमोजिम उत्पादक वा अधिकृत विक्रेताद्वारा निर्धारित दरमा (क्याटलग सपिड) खरीद गर्ने कार्यविधि २०७४ ब्रमोजिम खरीद प्रयोगकाले लागि सूची तापार गर्नुपर्ने भएकोले तपसिलमा उल्लिखित प्रयोगशाला उपकरण सामग्रीहरू बिक्री गर्ने नेपाल सरकारको सम्बन्धित निकायबाट प्राप्त भएको अनुमतिपत्र, स्थायी लेखा नं तथा मूल्य अभिवृद्धि कर दर्ता प्रमाणपत्र आव २०७६/०७७ सम्पर्को करवृत्ता गरेको प्रमाणित कागजात सलगमा राखी निवेदन यस केन्द्रको ईमेल agriscienceparsa@gmail.com मा मेल गरी सूचीकृत हुन यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ। रीत नपुगी वा म्याद नाधी आएका दरखास्तलाई मान्यता दिइनेछैन। प्राप्त भएका दरखास्त उपर छानबीन गरी सूचीकृत गर्ने/नगर्न अधिकार यस कृषि ज्ञान केन्द्रमा निहित रहनेछ। थप जानकारीको लागि मोबाइल नं ९८५०३८०३० मा सम्पर्क राखी वा यस केन्द्रको FACEBOOK akc parsa मा Join भई विस्तृत जानकारी लिनसमेत जानकारी गराइन्छ।

सि.न.	उपकरणको नाम	सि.न.	उपकरणको नाम
१	Nitrogen Distillation Unit For Soil Lab - 1 PC	१०	Refrigetator
२	Block Digester Unit for Soil and Fertilizer Lab	११	Laboratory Incubator
३	Flame Photo Meter	१२	Binocular Microscope
४	Digital Burette 0-50ml	१३	Flash Shaker (Orbital Shaker)
५	Digital Balance 4 digit	१४	Drying Oven
६	Digital Soil Lab mini-1pc (Whole set with accessories boxes)	१५	Autoclave Vericle
७	Benchtop PH/MV/Temperature meter	१६	HOT Plate
८	Laminar Air Flow	१७	Double Distillation Unit
९	Digital Soil Test Kit	१८	UV Spectrophotometer 190nm-1100nm

महामारीमा विपन्नमुखी राहत

बद्दो कोरोना भाइरस सङ्क्रमणका कारण सरकारले लगाएको तिब्बेजानाले उत्पादन, रोजानारीलगायत आर्थिक

वडा तहबाट नागरिकतालाई मात्रै आधार नबनाई कोही नशुद्देगरी राहत रकम वितरण गर्ने व्यवस्था मिलाउन सकिन्छ।

अर्थ-उद्योग-वाणिज्य

शीतल महातो

shitalmahato@gmail.com

कोभिड महामारीमा स्थानीय सरकारले गरेका खर्च अपारदर्शी मात्रै छैनन्, आर्थिक अनुशासन र मितव्ययिताका सबै हब पार गरेको देखिएको छ। डोजर आतङ्ग, जथाभावी भयु टावार निर्माणजस्ता अनुत्पादन भए-गरेका काम कारबाईलाई कुनै लेखाजोखा छैन।

पूर्वाधार, विज्ञान तथा प्रविधि, युवा तथा स्वरोजगार, प्रधानमन्त्री रोजगार कार्यक्रम र संसद विकास कोषजस्ता

कार्यक्रम समाविष्ट छन्। यो बजेटमा चालू खर्चका लागि ९ खर्च ५७ अर्ब १० करोड १४ लाख (६२.४ प्रतिशत), पूँजीगतका लागि ४ खर्च द अर्ब ५९ लाख (२६.६ प्रतिशत) र वित्तीय व्यवस्थापनका लागि १ खर्च ६७ अर्ब ८५ करोड (११ प्रतिशत) बजेट विनियोजित छ। महालेखा नियन्त्रक कार्यालयको तथ्याङ्क अनुसार, वैशाख अन्तिमसम्मको खर्च हेवा चालूमा करिब ६० प्रतिशत, पूँजीगतमा २८ वटा सामाजिक संरक्षणका कार्यक्रम तथ्याङ्कमा लागि १ खर्च ६० अर्ब ८५ अर्ब ८५ अनुसार लाग्ने विनियोजित छ।

नेपालले कोरोनाको पहिलो लहरमा ल्याएका राहतका केही कार्यक्रम एकातिर अपर्याप्त थिए भने अर्कोतिर सीधै गरीबलाई लाभ पूऱ्याउनेभन्दा पनि उद्योगी-व्यवसायीलाई लाभान्वित गर्ने प्रकृतिका थिए। गरीबहरू नै बजारका ग्राहक र उत्पादन प्रक्रियामा श्रमिकहरू तरिका उनीहरूको भविष्यलाई अन्धकार बनाउने गरीबियै छ। वितरण गर्ने तारिका उनीहरूमा गरिने लगानीले उद्योगी-व्यवसायीहरूलाई नै फाइदा पुऱ्य। यही पृष्ठभूमिमा गरीबलाई प्रत्यक्ष फाइदा गर्ने सामाजिक संरक्षणको देशव्यापी कार्यक्रमको आवश्यकता देखिन्छ। यसका लागि सब

